

Arrest

nr. 87 892 van 20 september 2012
in de zaak RvV X/ II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 5 juni 2012 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2012.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. NOTENBAERT *loco* advocaat R. VAN DE SIJPE en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing genomen in hoofde van eerste verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeens - Akinetse origine te zijn. U bent afkomstig uit Pokrovskaya, Republiek Dagestan. Sinds 2004 bent u wettelijk gehuwd met K. G. [...] (O.V. X) met wie u twee kinderen heeft, K. A. [...] en A. [...].

Uw problemen zijn begonnen naar aanleiding van de problemen van uw broer, K. I. [...] (O.V. 6.306.680). Op 17 juni 2008 vielen gemaskerde mannen bij jullie thuis binnen en namen uw broer mee. Hij zou banden hebben gehad met de strijders aangezien een vriend van hem, I. [...], een strijder bleek te zijn die soms bij jullie bleef overnachten. Op 15 juli 2008 werd uw broer vrijgekocht waarna hij enkele dagen later op de vlucht sloeg.

Na het vertrek van uw broer werd u tweemaal in 2009, eenmaal in 2010 en eenmaal op 11 of 12 september 2011 door de autoriteiten ondervraagd over de verblijfplaats van uw broer. Op 28 november 2011 werd u 's morgens door OMON-politieagenten meegenomen en ondervraagd in verband met uw verbondenheid en de verbondenheid van uw broer met de strijders. Op 30 november 2011 werd u vrijgekocht door uw oom waarna u naar het ziekenhuis gebracht werd voor uw opgelopen verwondingen. Op 13 december 2011 verliet u op eigen risico het ziekenhuis aangezien uw moeder een convocatie op uw naam ontvangen had. U besloot naar uw tante te gaan en verbleef er tot aan uw vlucht op 26 februari 2012. Die dag vertrok u met de auto van uw oom naar Lvov, Oekraïne om vervolgens met een zwarte minibus tot België te reizen. U kwam hier aan op 5 maart 2012 en vroeg die dag asiel aan. U heeft zelf geen contact met uw familie in uw land van herkomst, enkel met uw broer die in België verblijft.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: het binnenlands paspoort van uw vrouw, uw huwelijksakte en geboorteakte, de geboorteaktes van uw kinderen, een huiszoekingsprotocol, een convocatie op naam van uw broer I. [...], een uittreksel uit uw ziektegeschiedenis en een enveloppe.

B. Motivering

U vreest dat u gearresteerd en gedood zal worden bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst omwille van uw problemen ontstaan naar aanleiding van de problemen van uw broer Imran. Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielrelaas echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw broer, K. I. [...] (O.V. 6.306.680), reeds tweemaal asiel aanvraag bij de Belgische asielinstanties. In het kader van zijn eerste asielaanvraag op 27 augustus 2008 werd door het Commissariaat-generaal een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat zijn asielrelaas bedrieglijk werd bevonden. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest van 10 december 2010. De tweede asielaanvraag van uw broer, ingediend op 19 mei 2011 werd eveneens afgewezen door het Commissariaat-generaal en ook deze beslissing werd gevolgd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het arrest van 31 januari 2012. Aangezien uit uw verklaringen blijkt dat u zich ter staving van uw asielaanvraag beroept op dezelfde elementen die door uw broer werden aangehaald in het kader van zijn asielaanvragen, wordt hierdoor ook de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen reeds ernstig aangetast. (CGVS p. 4) Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de weigeringsbeslissingen ten aanzien van uw broer werden genomen, wordt verwezen naar de hem betekende beslissingen, die zich in het administratieve dossier bevinden.

Voorts kunnen uw eigen verklaringen de vastgestelde ongeloofwaardigheden in het asielrelaas van uw broer niet herstellen. Daarenboven bleken ook uw verklaringen met betrekking tot de door u aangehaalde vervolgingsfeiten verschillende vaagheden, tegenstrijdigheden en incoherenties te bevatten.

In de eerste plaats kwamen uw verklaringen met betrekking tot verschillende asielincidenten niet overeen met enerzijds de verklaringen van uw broer K. I. [...] afgelegd in het kader van zijn asielaanvragen, en anderzijds met de verklaringen van uw vrouw. Zo verklaart uw broer, met betrekking tot zijn arrestatie op 17 juni 2008, dat u niet thuis was. (CGVS broer dd. 13/01/2010, p. 7) Echter, tijdens uw interview stelt u duidelijk dat u wel thuis was op dat moment, u was binnen. (CGVS p. 13) Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u dat uw broer zich vergiste. (CGVS p. 28) Vervolgens bleek uw broer eveneens te verklaren dat uw moeder, in de periode na zijn aankomst in België op 27 augustus 2008 tot het betreffende interview op 13 januari 2010, tweemaal werd meegenomen door de autoriteiten. (CGVS broer dd. 13/01/2010, p. 15) Gevraagd of uw moeder of zus werden meegenomen door de politiediensten antwoordt u echter negatief. (CGVS p. 4) U stelt eveneens dat niemand van uw familie werd meegenomen of ondervraagd door de politie, buiten u. (CGVS p. 19) U denkt niet dat iemand naar het politiekantoor moest gaan, in ieder geval had niemand het u verteld. (CGVS p. 20) Na vermelding van de verklaringen van uw broer stelt u dat u hiervan niet op de hoogte bent, uw moeder vertelt zoiets nooit. (CGVS P. 20) Geconfronteerd met het feit dat deze zaken volgens de verklaringen van uw broer gebeurden in de periode dat u nog in uw thuisland was, en gezien het feit dat u het enigste mannelijk gezinslid was op dat moment en dus verwacht mag worden dat u hier toch

enige kennis over heeft, stelt u dat uw moeder het u niet vertelde om u niet ongerust te maken. (CGVS p. 20)

Het Commissariaat-generaal kan uw verklaringen voor deze opmerkelijke tegenstrijdigheden hoegenaamd niet aanvaarden aangezien zij betrekking hebben op fundamentele elementen van uw asielproblemen. Niet alleen kwamen uw verklaringen betreffende de arrestatie van uw broer op 17 juni 2008, zijnde het begin van uw problemen, niet overeen, tevens bleek u tegenstrijdige verklaringen af te leggen met betrekking tot de daaropvolgende gelieerde problemen, zoals de problemen van uw moeder, hetgeen op ernstige wijze afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielproblemen. Het Commissariaat-generaal verwacht immers dat een aanhouding of een ondervraging, omwille van zijn indringende en drastische aard, in het geheugen van een asielzoeker en zijn familie gegrift staan, waardoor er hieromtrent gelijklopende verklaringen afgelegd kunnen worden, ook al betreffen het gebeurtenissen van enkele jaren terug. Dit was in casu duidelijk niet het geval. Uw tegenstrijdige verklaringen betreffende uw asielproblemen ondermijnen uw geloofwaardigheid.

Eveneens bleek uw vrouw onaannemelijk weinig op de hoogte te zijn van de verschillende ondervragingen in de periode tussen de vlucht van uw broer en uw eigen arrestatie. U verklaarde viermaal ondervraagd geweest te zijn, namelijk tweemaal in 2009, eenmaal in 2010 en eenmaal op 11 of 12 september 2011. (CGVS p. 19) Uw vrouw blijkt hierover amper kennis te hebben. Hoeveel keer u naar het politiekantoor moest gaan ter ondervraging wist uw vrouw niet, noch kan zij, zelfs niet bij benadering, verklaren wanneer u werd meegenomen of zelf ging ter ondervraging. (CGVS vrouw p. 9) Ook hierdoor wordt uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielincidenten ondermijnd. Zo mag verwacht worden dat een echtgenote bepaalde kennis heeft over de ondervragingen door de autoriteiten, temeer gezien de dramatische gevolgen van de arrestatie van 17 juni 2008 waarbij uw broer een maand werd vastgehouden en uw vader het leven liet.

Ten tweede dient te worden vastgesteld dat u onaannemelijk vaag blijft over elementen die de kern van uw relaas raken, hetgeen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnt. Vooreerst blijft u opmerkelijk vaag over de problemen van uw broer, K. I. [...]. Met betrekking tot de manier waarop hij, na zijn arrestatie op 17 juni 2008, vrijkwam stelt u dat uw oom hem vrijkocht. (CGVS p.14) U stelt dat uw oom hem via zijn connecties vrij kreeg maar via wie, weet u niet. (CGVS p. 14) Hoe uw oom aan die kennis bij de autoriteiten komt weet u ook niet. (CGVS p. 14) Hoe er betaald werd weet u niet, noch kan u vertellen aan wie uw oom effectief betaalde. (CGVS p. 15) U weet het niet want uw oom was ermee bezig. (CGVS p. 15) Betreffende de vriend van uw broer, I. [...], tevens de oorzaak van de problemen van uw broer en dus ook uw problemen, stelt u dat hij tweemaal langskwam in 2008 maar u kan, zelfs niet bij benadering, stellen wanneer dit was. (CGVS p. 15) U verklaarde dat I. [...] de tweede keer een gewonde vriend meenam maar waarom deze persoon gewond was weet u niet, noch kan u zeggen wat zijn verwondingen waren. (CGVS p. 16) U heeft geen idee, want u had uw eigen problemen, u moest voor uw eigen kinderen zorgen. (CGVS p. 16) Ook weet u niet of uw broer officieel gezocht wordt. (CGVS P. 27) Wat de ondervragingen die u verklaart gehad te hebben na de vlucht van uw broer, stelt u vaag dat het tweemaal in 2009, eenmaal in 2010 en eenmaal op 11 of 12 september 2011 was. Het is opmerkelijk dat u zelfs niet bij benadering de eerste asielincidenten kan situeren in de tijd. (CGVS p. 19) Ook betreffende uw arrestatie op 28 november 2011 blijkt u beperkte informatie te bezitten. U stelt dat uw oom voor uw vrijlating een groot bedrag betaalde. (CGVS p. 21) U weet niet hoe uw oom deze zaak precies geregeld heeft want u heeft het niet gezien. (CGVS p. 22) U stelt eveneens dat uw oom schulden had bij iemand, om het geld voor uw vrijkoop te regelen, maar bij wie, dat weet u niet. (CGVS p. 22) Tenslotte weet u niet of er een document van uw arrestatie bestaat, want u bent direct uit het ziekenhuis gevlucht en u heeft het niet gezien. (CGVS p. 22)

Deze vage verklaringen omtrent de basis voor uw asielproblemen, namelijk de problemen van uw broer door diens vriend, evenals de daaropvolgende asielincidenten, kan het Commissariaat-generaal onmogelijk aanvaarden. Zo mag men redelijkerwijs verwachten dat een asielzoeker kernelementen met betrekking tot zijn asielproblemen onthoudt, des te meer omwille van de impact die zulke incidenten hebben op een leven. Eveneens verwacht het Commissariaat-generaal dat een asielzoeker ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren met betrekking tot de essentiële elementen van zijn asielrelaas, waarvan hij geen persoonlijke kennis heeft. In casu heeft u dit niet gedaan. Zo is uw uitermate geringe kennis betreffende de problemen van uw broer onverschoonbaar voor het Commissariaat-generaal, gezien zij de oorzaak van uw eigen asielproblemen betreffen. Het feit dat u bijzonder weinig kan vertellen met betrekking tot de vrijlating van uw broer, evenals de overnachtingen van zijn vriend is onaannemelijk voor het Commissariaat-generaal omwille

van het grote belang van deze feiten. Uw verklaring voor uw beperkte kennis, namelijk dat u uw eigen problemen had en voor uw kinderen moest zorgen, kan het Commissariaat-generaal niet overtuigen. Zo had u voldoende tijd en mogelijkheid om, in de jaren na de arrestatie van uw broer waarin u trouwens ondervraagd werd, meer en gedetailleerde informatie te bekomen over deze problemen, die ook uw problemen werden. Ook uw vage kennis betreffende uw eigen vrijlating kan het Commissariaat-generaal niet aanvaarden. Zo mag verwacht worden dat een asielzoeker dergelijke details weet, gezien het belang van deze handelingen van uw oom. Uw gebrek aan kennis omtrent de problemen van uw broer evenals de daaropvolgende asielincidenten holt uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw problemen bijgevolg verder uit.

Verder wordt uw geloofwaardigheid aangetast door uw geringe kennis met betrekking tot de evolutie en de huidige stand van zaken van uw problemen. In alle redelijkheid kan het Commissariaat-generaal er immers van uitgaan dat een asielzoeker ernstige pogingen onderneemt om meer informatie te verkrijgen met betrekking tot zijn asielproblemen, hetgeen u nagelaten heeft. Zo werd u gevraagd of de autoriteiten nog langsgekomen zijn bij uw vrienden of familie na uw vertrek waarop u stelt dat u met niemand contact heeft in uw land van herkomst. (CGVS p. 27) Het Commissariaat-generaal aanvaardt uw vage verklaringen betreffende de evolutie van uw asielproblemen niet. Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen bovendien op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. Van iemand die zijn land moet ontvluchten omwille van bepaalde problemen, mag dan ook verwacht worden dat hij interesse toont in de evolutie van zijn problemen alsook probeert om zich te informeren betreffende de oorzaak van deze problemen. U stelt dat u geen voldoende geld heeft om te bellen en dat u niet naar uw broer wilt gaan omdat u geen zin heeft om buiten te komen. (CGVS p. 27) Uw klaarblijkelijke en onaanvaardbare onwetendheid over zaken die de essentie van uw vervolgingsproblemen in de Russische Federatie betreffen ondermijnen uw geloofwaardigheid en bijgevolg de geloofwaardigheid van uw problemen verder.

Ten vierde aanvaardt het Commissariaat-generaal uw verklaringen met betrekking tot uw reisroute niet. Zo verklaart u enkel met uw buitenlands paspoort gereisd te hebben, zonder dat u een visum had en zonder dat er valse documenten gebruikt werden. (CGVS p. 8 en 9) Ook werd u niet persoonlijk gecontroleerd, u moest geen documenten laten zien of er werden u geen vragen gesteld. (CGVS p. 11) Het Commissariaat-generaal acht het bijzonder ongeloofwaardig dat u zonder enige vorm van persoonlijke controle en zonder de vereiste documenten de grens van de Schengen-zone illegaal bent overgestoken. Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt immers dat er aan de Schengengrenzen zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, en dit op strikt individuele wijze. Na confrontatie met deze zware controles stelt u dat u het niet kan uitleggen, dat er misschien een visum was, maar u heeft het niet gezien. (CGVS p. 12) Uw argumenten kunnen het Commissariaat-generaal echter niet overtuigen waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnd wordt. Tevens ontstaat het vermoeden dat u uw Russisch binnenlands paspoort, waarvan u verklaart dat de autoriteiten het afnamen, en uw buitenlands paspoort, die de smokkelaar bij zich hield, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. (CGVS p. 8)

Daarenboven kon u niet vertellen via welke landen u gereisd bent of via welk land u de Schengenzone bent binnengekomen. (CGVS p. 11) U kon geen documenten ter staving van uw reisweg voorleggen, noch werden er enige afspraken gemaakt met uw chauffeur voor in het geval van eventuele controles. (CGVS p. 11). Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precarie onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland is het niet aannemelijk dat u zo weinig kan vertellen over het traject en de organisatie van deze reis. Opnieuw hollen uw vage verklaringen uw algehele geloofwaardigheid uit.

Tot slot kunnen de documenten die u wel voorlegt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Uw huwelijksakte en geboorteakte, de geboorteaktes van uw kinderen en het binnenlands paspoort van uw vrouw bewijzen op voldoende wijze uw identiteit en de identiteit van uw gezinsleden hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. De andere documenten, namelijk het huiszoekingsprotocol, een convocatie op naam van uw broer I. [...] en een uittreksel uit uw ziektegeschiedenis zijn niet van die aard dat zij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas kunnen herstellen. Wat het huiszoekingsprotocol betreft dient vastgesteld te worden dat dit enkel een

getypt document betreft zonder enige stempels waardoor de echtheid van dit document moeilijk geverifieerd kan worden. Hierdoor kan dit protocol niet als een volwaardig bewijs van de verklaarde huiszoeking gezien worden aangezien de uitreikende instantie niet gecontroleerd kan worden. De convocatie op naam van uw broer is vooreerst een document dat aantoonst dat uw broer op ondervraging moest gaan. Dit document toont met andere woorden niet aan dat ook u problemen kent. Daarenboven blijkt deze convocatie quasi identiek te zijn aan de eerdere convocaties die uw broer tijdens zijn tweede asielaanvraag voorlegde, en die eveneens in de beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besproken werden, op de datum na zijnde 1 november 2011. Wederom blijken verschillende vormvoorschriften niet gerespecteerd te zijn bij dit document. Zo werd het convocatienummer in de linkerbovenhoek niet ingevuld, net zomin als het telefoonnummer dat uw broer zou moeten bellen indien hij niet op de convocatie zou kunnen ingaan. De convocatie stelt verder vast dat hij opgeroepen werd als verdachte maar er kan niet uit afgeleid worden in welke zaak hij betrokken was. Dit document kan dus geenszins uw asielproblemen bewijzen. Verder stelt het uittreksel uit uw ziektegeschiedenis vast dat u van 30 november 2011 tot 14 december 2011 verzorgd werd naar aanleiding van verschillende verwondingen. Echter, dit document stelt niet vast wat de oorzaak van deze verwondingen zijn waardoor ook dit document voorgaande appreciatie niet kan wijzigen. De enveloppe toont enkel aan dat u vanuit Dagestan post ontvangen hebt.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt soms nog gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog. De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging met een beperkte slagkracht, die haar acties beperkt tot gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden; dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties; het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen. Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers ondanks een relatieve stijging beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Dagestan actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan er op basis van de voornoemde redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u uw asiel baseert. Er dient dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing genomen in hoofde van verzoekster, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense-Akinetse origine te zijn.

U bent afkomstig uit Pokrovskaya, Republiek Dagestan. Sinds 2004 bent u wettelijk gehuwd met K. A. [...] (O.V. 6.970.469) met wie u twee kinderen heeft, K. A. [...] en A. [...]. U steunt uw asielaanvraag op de problemen van uw man en schoonbroer. Uw schoonbroer, K. I. [...] (O.V. 6.306.680) kende in het verleden problemen met de autoriteiten omdat hij rebellen geholpen zou hebben. Op 15 juli 2008 werd uw schoonbroer vrijgekocht nadat hij in juni 2008 gearresteerd werd.

Na het vertrek van uw schoonbroer werd uw man regelmatig door de autoriteiten ondervraagd over zijn broer. Op 28 november 2011 werd uw man 's morgens door OMON-politieagenten meegenomen en ondervraagd. Op 30 november 2011 werd uw man vrijgekocht door zijn oom waarna hij naar het ziekenhuis gebracht werd. Op 13 december 2011 verliet hij het ziekenhuis aangezien uw schoonmoeder een convocatie op zijn naam ontvangen had. Uw man besloot naar zijn tante te gaan en verbleef er tot aan jullie vlucht op 26 februari 2012. Die dag vertrok u met de auto naar Lvov, Oekraïne om vervolgens tot België te rijden. U kwam hier aan op 5 maart 2012 en vroeg die dag asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw binnenlands paspoort en uw huwelijksakte, de geboorteakte van uw man en kinderen, een huiszoekingsprotocol, een convocatie op naam van uw schoonbroer I. [...], een uittreksel uit de ziektegeschiedenis van uw man en een enveloppe.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op de problemen van uw echtgenoot, K. A. [...] (O.V. 6.970.469). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en weigering van de status van subsidiaire bescherming omdat het asielrelaas van uw echtgenoot niet geloofwaardig bleek. Bijgevolg kan ook, wat u betreft, niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing van uw man werd als volgt gemotiveerd:

"(...)"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht, daar de commissaris-generaal onvoldoende rekening houdt met de neergelegde documenten.

2.1.1. De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van

vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.1.2. De verzoekende partij stelt dat de inconsistenties vastgesteld door de commissaris-generaal verklaard kunnen worden door de woonsituatie van verzoeker. Elk gezin woonde in een aparte woning, maar met een gemeenschappelijke binnenkoer. Wat de arrestatie van zijn broer op 17 juni 2008 betreft veronderstelde zijn broer dat verzoeker niet thuis was. Alleszins was verzoeker op het ogenblik van de arrestatie niet aanwezig in dezelfde ruimte. Verzoeker was ook niet op de hoogte van de ondervragingen van zijn moeder, omdat hij op dat ogenblik niet thuis was en zijn moeder het hem niet verteld heeft om hem niet ongerust te maken. Om dezelfde redenen heeft hij weinig verteld aan zijn echtgenote.

Daarenboven hebben verzoekers talrijke documenten voorgelegd. Zonder een bewijs van deskundigheid voor te leggen kan verweerder de authenticiteit ervan niet betwisten. Verzoekers hebben inzake de documenten ook een voldoende overtuigend relaas medegedeeld.

Verzoekers stellen ook dat het normaal is dat zij niet veel details kennen betreffende de vrijlating van Im., de bezoeken van zijn vriend Is. en of Im. officieel gezocht wordt. De vrijlating werd zonder veel ruchtbaarheid door de oom geregeld en verzoeker was weinig thuis. Het ligt ook in het verlengde van de beschikbare informatie in het administratief dossier over Tsjetsjenië. Verzoekers verwijzen ook naar een arrest van de Raad in dit verband en menen dat hen rekening houdend met de voorgelegde documenten het voordeel van de twijfel verleend moet worden.

Wat de geringe kennis van verzoekers met betrekking tot de evolutie van de huidige stand van zaken van hun problemen betreft, stellen verzoekers dat hieruit geen desinteresse blijkt, dat zij documenten hebben voorgelegd en om financiële redenen geen contact meer kunnen hebben met het land van herkomst.

De Raad stelt vast dat zoals gesteld in de bestreden beslissing het relaas van verzoeker en zijn broer talrijke incoherenties en vaagheden bevat, zoals gesteld in de bestreden beslissing en steun vindt in het administratief dossier en door verzoekers niet op afdoende wijze weerlegd wordt.

De verzoekende partij weerlegt ook niet de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot het gebrek aan bewijswaarde van de voorgelegde documenten, die buiten hun identiteit geen bewijswaarde hebben.

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad erop dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontnemen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

Waar de verzoekende partij verwijst naar de algemene situatie in Tsjetsjenië, wijst de Raad erop dat verzoekers afkomstig zijn uit Dagestan. Daarenboven is algemene informatie op zich geen bewijs van

de door hen aangehaalde feiten. Deze moeten *in concreto* aangetoond worden en verzoekers blijven hierbij in gebreke.

Daar waar de verzoekende partij verwijst naar arresten van de Raad wijst de Raad erop dat daargelaten de vraag of het vergelijkbare zaken betreft, zij een administratief rechtscollege is waarvan de uitspraken geen precedentswaarde hebben (RvS 28 maart 2006, nr. 156.942). De verzoekende partij kan de schending van de arresten van de Raad niet dienstig aanvoeren.

Wat het voordeel van de twijfel betreft stelt artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet : « *De Commissaris-generaal kan, wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet aantoon met stukken of andere bewijzen, de asielaanvraag geloofwaardig achten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:*

a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;
b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;
d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. »

De Raad meent dat de verzoekers niet in grote lijnen als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

De Raad meent dat het voor een asielzoeker normaal is dat hij zoveel mogelijk moeite doet om van de algemene situatie in zijn land van herkomst op de hoogte te zijn, alsook, en in het bijzonder de evolutie van zijn persoonlijke problemen, omdat hij zijn relaas moet baseren op elementen uit zijn land van herkomst die bij hem een reële vrees voor vervolging doen ontstaan. De vaststelling dat het moeilijker is om vanuit het buitenland de ontwikkelingen te volgen in zijn zaak, doet geen afbreuk aan deze redelijke verwachting. Het aangehaalde gebrek aan financiële middelen is geen aannemelijke verklaring in dit verband.

Het motief betreffende de reisweg is een overtollig motief.

2.2. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 en 48/5 van de vreemdelingenwet.

Verzoekers stellen dat er duidelijk sprake is van een risico op onmenselijke behandeling in hoofde van verzoeker. Hij werd immers reeds het slachtoffer van de ordediensten in Tsjetsjenië en verzoekers kunnen derhalve niet terugkeren naar Tsjetsjenië.

De Raad wijst er nogmaals op dat verzoekers niet afkomstig zijn uit Tsjetsjenië, maar Dagestan.

Verzoekers hebben hun asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekers brengen geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in hun land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Zij verwijzen naar de informatie in het administratief dossier en naar de door hen aangehaalde feiten, maar weerleggen het besluit van de commissaris-generaal, dat gebaseerd is op deze CEDOCA informatie in het administratief dossier, niet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS